

ВАКЫТ

Вакыт ул — мәңгелек ел-дауыл,
Ер шарын, ғаләмде урар ул.
Вакыт ул — йәшәйеш һулышы,
Донъяның ғәжәйеп булмышы.
Вакыт ул — тынғыһыз, тыйғыһыз,
Йәне бар һис тынып торғоһоз.
Вакыт ул — үзенсә бер ярыш,
Таузаймы эшен, йә бер карыш.
Вакыт ул — серле бер йомғактай,
Асыҡ та, йомок та йомактай.
Вакыт ул — тукталмас бер карап,
Елдерә гел алға ул карап.

БӨТӘ НӘМӘ АЛҒА ТӨБӘЛГӘН

Бөтә нәмә алға төбәлгән:
Олатайзан калған ук һәм йыр;
Һыу за таузан алға тәгәрләй,
Алға илтә хатта урау юл.
Туймай донъя, туймай тизлеккә,
Тизме тизлек безҙең күзлектән?
Кулдарымда — толпар тезгене,
Уйзарымда — йондоз тизлеген.

АЛЬПИНИСТӘР ЙЫРЫ

Кояшта кызынып,
Ныуыкта сынығып,
Коростай
Нығытып
Кулдары,
Үрләйбез без күккә,
Бейектән-бейеккә
һалабыз
Иң текә
Юлдары.
Без яҡын менәбез
Кояштың үзенә
Кыйыулыҡ тамғаһы —
Альпинист эзендә.
Артылып таузарға,
Етһәк тә кайзарға,
Илдең без
Карашын
Тоябыз;
Бик бейек ерҙәрҙә,
Дауылдан, елдәрҙән
Иң нығын
Дуҫлыҡтың
Коябыз.
Без яҡын менәбез
Кояштың үзенә,
Кыйыулыҡ саткыһы —
Альпинист эзендә.

ҒАУМЫҠЫҒЫЗ, ЯЗАР!

Ғаумыһығыз, язар,
якты айзар,
якты көндәр,
якты хыялдар!..
Һез бит — күктән аҫкош булып
тезелешеп узып барған

ал яулыклы
ак һылыузар,
ак йондоззар!

Эй һез, яззар, язғы наззар!
Карағызсы,
беззең күззәр, беззең йөззәр
Һеззе һөйөп тәбрикләйзәр,
хатта беззең кырыс елдәр,
һеззе күреп, шыбырзайзар
иркә һүззәр.
Язғы айзар,
язғы көндәр, язғы төндәр,
ашыкмағыз әле улай;
ер-һыузарзы урай-урай,
үткән сакта Урал аша
кылһағызсы бер тамаша:
был таузарза, далаларза
ерзән алып күккә кәзәр
күтәрелгән бер бәһлеүән,
Башкортостан — ул асыл йән.

Күкрәгендә был батырзың
күкрәп торған көстәр ята,
янартаузай һүнмәй торған
икһез-сикһез хистәр ята.
Ашыкмағыз, аккоштарым!
Талғын-талғын елпеп канат,
узығыз һез Урал аша,
Уралтау за, һеззе күреп,
кылһын әйзә бер тамаша.

Ак коштарым,
ак кыштарзы
йәшел мәлгә тоташтырып,
яз килтергән, наз килтергән
пак коштарым —
тезелешеп узып бара,
һауаларза был айзарза
өр-яңы йыр һузылып бара.

Юк-юк,
берүк, һезгә, кешеләрем,
булмаһын ул аккош йыры,
булһын бары: «Яз!»,
«Яз!» — тиеп,
ай-ак кышты назлы язға
тоташтырған
паклык йыры,
күнелдәргә канат куйыр
шатлык йыры,
шатлык йыры.

МИН ДАЛАЛА ТЫУЗЫМ

Ауылдаштарыма

Мин даланан килдем калаға,
Ә йөрәгем йәшәй далала;
Сәңгелдәгем, моңом" — сал дала,
Далаларза йәнем һаклана.

Карт даламдың утлы кояшын,
Меңәр йыллык дарья һағышын
Күкрәгемә һалып килтерзем,
Күкрәүзәрзе алып, мин килдем.

Яланымдың йәйғор төстәрән,
Томраларын, әрем естәрән
Алып килдем шаулы калаға,
Ә табынам һаман далаға

Дала ирке ингән уйыма,
Дала күрке һеңгән йырыма,
Мин далала тыузым, далала,
Дала рухы йәшәй калала.

КЫЛҒАНДАР

Кылғандар, кылғандар,
Далаға тулғандар,
Сәстәрән кояшка
Тағатып куйғандар.

Ел үрә, ел һүтә
Толомон кылғандың,
Елкетә, елкетә
Яланда тыуған моң.

Сал сәстәр, сал төстәр —
Ерзең саф һағышы,
Сәңгелдәк көйөндәй
Тыуған ер тауышы.

МАЙ АЙЫ

Килеп етте, елөп етте
Ал байраклы май айы,
Беззең Тыуған илебеззең
Шатлыктарға бай айы;
Эй май айы, май айы!
Шундай ихлас күктә кояш,
Йөзө, гүйә, һары май,
Көн буйына ерзе һөйөп,
Йылмая ул арымай;
Эй якты ай, якты май!
Майға карап, айға карап,
Кейенә ер йәшелдән,
Йәшел үлән өстәрөндә
Иркәләнә йәш елдәр;
Эй йәшел ай, йәшел май!
Ошо айза туғайзарза
Моң тибрәтә һандуғас,
Ниндәйен зур бәхет бит был,
Һандуғаслы яз тыуғас;
Эй назлы ай, назлы май!

Ең һызғанып, йөрөй был ай
Яландарза, кырзарза,
Уңғанлығы менән окшаш

Беззең эшсән кыззарға;
Эй матур ай, матур май!

УРАЛЫМДЫҢ АҒЫН КЫУЗАРЫ

Йылғасығым

Шарлап аға кескәй йылға,
Уйынсыктай,
Уйым-уйым шарламалар,
Тап орсоктай,
Зыр әйләнеп, бер туктауһыз
Уйнап тора,
Йылғасығым, йырсы кыззай,
Йырлап тора.
Карағызсы, зәңгәр күктә
Алтын кылдар
Ныу өстөнән қояшкаса
Тартылғандар.
Дәртләнешеп уйнай елдәр —
Тилбер кулдар,
Һауаларым, ерем тулы
Моңдар, моңдар,
Уйнағас ни, қояш нурын
Көйгә һалып,
Ерзә һыузар йырлап аға,
Аға ярып.

Уй

Уй һыузары аға уйһыузарзан,
Уйылып қына қалған уй һымак;
Булырмы ла ерзә, ай, булырмы
Уйсан йылға тағы Уй һымак.

Уйзарыңды тарһа Уй буйзары,
Урау-урау илде урарһың,
Уралқайзың уйзар булып аққан
Сал тарихен уйлап йырларһың.

Дим

Йәйге көндә Дим өстөндә
Уйнай шат қояш;
Ниндәй рәхәт, ниндәй һәйбәт,
Қояш балқығас.
Иркен туғайзар,
Шундай қиң һауа!
Күктең бар нуры
Еремә яуа.
Әллә инде ысын көмөш
Һыуы был Димдең,
йыйғанмы ул йылылығын,
Назын илемдең.
Донъялар матур,
Күгем қиң минең,
Мәңгелек йырға
Димем тиң минең.

Өршөгем

Ялан ерзе ярып кап уртаға,
Төньяғына уктай тартылып,
Өршәк-йылға аға талғын ғына
Бөгөлөргә хатта тартынып.

Толомдары һымак һылыу кыззың,
Талдар, туғайлыктар һузылған;
Ян-яғына, көмөш тәңкә булып,
Йоморо-Йоморо күлдәр уйылған.

Йәйрәп ята йәшел диңгез бында —
Икһез-сикһез кырзар, баһузар,
Байкал-күлгә тиндер тәрәнлектә
Күкте түшәп яткан ятыузар.
Эй Өршөгем минең, татыр һыуың
Татлы күрәм юкә балдан да;
Кан тамыры итеп, һинеме әллә
Йөрөгемә уйып һалғандар.

Стәрле

Стәрлекәй, селтәрлекәй,
Селтер-селтер һыузары,
Гөлбаксалай балкып тора
Стәрлеһыу буйзары.

Стәрлекәй, селтәрлекәй,
Ярзан-ярға баһмаһы;
Йәшел ялан өстәрөндә —
Ерзең асыл таһмаһы.

Әсемкәйем, Әсемем

Уралымда бер йылға бар —
Әсеме ул, Әсемме?
Халкым кайзан тапты икән
Бындай серле исемде!
Серзәре күп әле ерзең
Безгә — шуны сисергә,
Тыуған якта шишмәләрзән
Ятып һыузар эсергә.
Алкын һыуым, һалкын һыуым,
Әсемкәйем, Әсемем,
Телден тере бер тамсыһы —
Исемкәйең, исемең.

Арғымак ¹

(Михаил Садовскийзән)

Тәрәндә, йырында
Юрғалай, атлыға
Кескенә бер йылға —
Ул йылғыр Арғымак.
Арғымак буйында

¹ А р ғы м а к — Башкортостандың Дүртөйлө районындағы йылға исеме.

Тал ғына, тал ғына;
Һап-һалкын һыузары
Һыуһынды кандыра.
Аға ул урғылып,
Яғымлы йыр булып: —
Әйзәгез, кинәнеп
Эсегез һыуымды,
Мин һезгә йырлармын
Иң яҡшы йырымды.
Мин хезмәт итәмен кешегә,
Ат һымаҡ, тоғромон эшемә.
Кем минең буйымдан
Талмайса югерә,
Озатып куйырмаһын
Уны мин Изелгә!